

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ 27 กรกฎาคม – 9 สิงหาคม 2565

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
มีฝนตก และฝนตกหนัก บางพื้นที่	กาแฟ	ระยะติดผลเขียว	มอดเจาะผลกาแฟ	ตัวเต็มวัยเข้าทำลายผลกาแฟได้ตั้งแต่ขนาดผลกาแฟ มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 2.3 มิลลิเมตร ขึ้นไป โดยเพศเมียจะเจาะผลกาแฟบริเวณปลายผลหรือสะดือของผลในผลกาแฟสามารถพบมอดเจาะผลกาแฟได้ทุกระยะการเจริญเติบโต (ระยะไข่ หนอน ตักแต้ และตัวเต็มวัย) มอดเจาะผลกาแฟอาศัยกัดกิน ขยายพันธุ์ในผลจนกระทั่งผลกาแฟสุก และยังสามารถอยู่ในผลกาแฟที่แห้งคาอยู่บนต้น ผลกาแฟที่หล่นลงพื้นดินและอยู่ในกาแฟกะลาได้ในระยะหนึ่งถ้าเมล็ดกาแฟมีความชื้นเหมาะสม ซึ่งมอดเจาะผลกาแฟยังคงทำลายเมล็ดกาแฟกะลา ระหว่างการตากเมล็ด ร่องรอยการเข้าทำลายของมอดเจาะผลกาแฟจะเห็นเป็นรูขนาดเล็กที่ปลายผลกาแฟบริเวณสะดือผล มักสังเกตได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเกษตรกรไม่ทราบ อาจไม่ทันที่จะป้องกันหรือจัดการกับมอดเจาะผลกาแฟ	1. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง เก็บผลผลิตให้หมดต้น เมล็ดกาแฟที่ร่วงหล่นพื้นต้องเก็บออกไปทำลายนอกแปลงปลูก 2. ทำความสะอาดแปลง กำจัดวัชพืช 3. วางกับดักสารล่อ (เมทิลแอลกอฮอล์และเอทิลแอลกอฮอล์ อัตรา 1 : 1) จำนวน 5-10 กับดักต่อไร่ และเติมสารล่อทุก ๆ 2 สัปดาห์ 4. พ่นเชื้อรา <i>Beauveria bassiana</i> สายพันธุ์ DOA B4 อัตรา 1 ถุง (200 กรัม) ต่อน้ำ 10 ลิตร เดือนละ 1 ครั้ง ช่วงติดผลผลิตจนเก็บเกี่ยวหมด **** ทุกวิธีต้องทำร่วมกันแบบผสมผสาน (ข้อมูลจากศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ สถาบันวิจัยพืชสวน)

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ผักสลัด (โดยเฉพาะผักที่มีใบกว้าง เช่น กรีนคอส บัตเตอร์เฮด)	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคใบจุดหรือใบจุดตากบ (เชื้อรา <i>Cercospora lactucae-sativae</i>)	เริ่มแรกแผลมีลักษณะเป็นจุดดำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน ต่อมาแผลขยายใหญ่มีลักษณะกลมหรือค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้น กลางแผลมีสีเทาหรือสีขาว ขอบแผลมีสีน้ำตาล ลักษณะคล้ายตากบ แผลมีหลายขนาดตั้งแต่จุดเล็กถึงจุดใหญ่ ขนาด 1-10 มิลลิเมตร เกิดกระจายทั่วไป ถ้าอาการรุนแรงแผลจะลามขยายติดกันทำให้ใบไหม้ หากเกิดกับใบอ่อนอาจทำให้เกิดอาการใบหงิกงอ	<ol style="list-style-type: none"> ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค หรือฆ่าเชื้อที่อาจติดมากับเมล็ด โดยแช่ในน้ำอุ่น ประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20-25 นาที ก่อนการปลูกควรไถพรวนดินลึก ๆ ทิ้งไว้อย่างน้อย 30 วัน เพื่อให้เศษซากพืชและวัชพืชย่อยสลาย จัดการแปลงปลูกให้มีการระบายน้ำที่ดี และควรมีอากาศถ่ายเท หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเมื่อพบโรคพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เบนโนมิล 50% WP อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ถ้าพบโรคระบาดรุนแรงให้ปลูกพืชอื่นสลับหมุนเวียนอย่างน้อย 3 ปี
	ผักตระกูลกะหล่ำและผักกาด (เช่น กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี ผักกาดขาว ผักกาดหัว)	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคเน่าและ (เชื้อแบคทีเรีย <i>Pectobacterium carotovorum</i> subsp. <i>carotovorum</i>)	อาการเริ่มแรก แผลมีลักษณะเป็นจุดดำน้ำเล็กๆ บนใบหรือบริเวณลำต้น ต่อมาแผลจะขยายลุกลามมีสีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม เนื้อเยื่อพืชบริเวณแผลจะยุบตัวลง มีเมือกเยิ้มออกมา และมีกลิ่นเหม็นเฉพาะของโรคนี้ หลังจากนั้นพืชจะเน่ายุบตายไปทั้งหมด **** โรคนี้พบระบาดมากในฤดูฝน เชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคสามารถเข้าทำลายได้ทุก	<ol style="list-style-type: none"> ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี ก่อนปลูกพืชควรไถพรวนดินให้ลึกมากกว่า 20 เซนติเมตรจากผิวดิน และตากดินไว้นานกว่า 2 สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในดินลงได้มาก ไม่ควรปลูกพืชแน่นเกินไป เพื่อไม่ให้มีความชื้นสูง เป็นการลดการระบาดของโรค ระมัดระวังไม่ให้ส่วนต่าง ๆ ของพืชเกิดแผล เป็น

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ส่วนของพืช ทั้งที่อยู่ในแปลงปลูกและในโรงเก็บ	<p>ช่องทางให้เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืช</p> <p>5. ควบคุมแลไม่ให้เกิดพืชขาดธาตุแคลเซียม และโบรอน เพราะจะทำให้พืชเกิดแผลจากอาการปลายใบไหม้ และไส้กลาง ทำให้เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายได้ง่าย</p> <p>6. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอหากพบต้นที่แสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก</p> <p>7. ทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตรหลังใช้กับต้นที่เป็นโรค</p> <p>8. หลังการเก็บเกี่ยว ควรไถกลบเศษพืชผักทันที และตากดินไว้ระยะหนึ่งแล้วไถกลบอีกครั้ง เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>9. แปลงที่มีการระบาดของโรค ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เช่น ถั่วเหลือง ถั่วเขียว และข้าวโพด เป็นต้น</p>
	ลำไย	ติดผล	1. หนอนเจาะข้าวผล	หนอนเริ่มเข้าทำลายเมื่อลำไยเริ่มติดผลได้ประมาณ 1 เดือน จนถึงระยะเก็บเกี่ยว ขณะผลลำไยยังมีขนาดเล็กน้ำหนักช่อน้อย ช่อนผลลำไยอยู่ในสภาพชูขึ้น ฝั่สีจะวางไข่ออกจากไขก็จะเจาะเข้าไปกัดกินอยู่ภายในผล มองดูภายนอกไม่เห็นรอยทำลาย เมื่อ	<p>1. รวบรวมผลลำไยที่ร่วงหล่นบริเวณโคนต้น จากการทำลายของหนอนเจาะข้าวผล นำไปทำลายนอกแปลงปลูก</p> <p>2. เก็บรวบรวมดักแด้ของหนอนเจาะข้าวผล บนใบซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจน แล้วนำไปทำลาย</p> <p>3. หากมีการระบาดของหนอนเจาะข้าวผลรุนแรง พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพริด 10% SL</p>

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>ฝาดูจึงเห็นรอยที่ถูกหนอนทำลาย ทำให้ผลที่ถูกทำลายไม่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้ ผลที่ถูกทำลายจึงร่วงหล่นหมด ผลลำไยเมื่อมีขนาดโตขึ้น น้ำหนักเพิ่มขึ้นช่อผลโค้งลง ฝิเสื่อจะมawangไขอยู่บริเวณใกล้ขั้ว ดังนั้นจึงพบหนอนหรือมูลหนอนอยู่ที่ขั้วผลเสมอ ทำให้ผลที่ถูกทำลายในช่วงนี้ร่วงหล่นได้ง่าย ถ้าไม่ร่วงชาวสวนยังขายได้ราคาดีอยู่ เพราะมองจากภายนอกไม่เห็นรอยทำลาย แต่ถ้าสังเกตดูให้ดีบริเวณใกล้ขั้วอาจพบรูเล็ก ๆ ปรากฏอยู่ ซึ่งเป็นรูที่หนอนเจาะออกมาเข้าดักแด้ภายนอก</p>	<p>อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์บาริล 85% WP อัตรา 45 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร</p>
			<p>2. โรคใบไหม้และผลเน่า หรือโรคราน้ำฝน (เชื้อรา <i>Phytophthora capsici</i>)</p>	<p><u>อาการที่ใบ</u> กิ่ง และยอด ใบอ่อน กิ่งอ่อน และยอดอ่อนมีอาการไหม้สีน้ำตาลเข้ม มักพบเส้นใย สีขาวของเชื้อราสาเหตุโรคขึ้นปกคลุม ต่อมาส่วนที่เป็นโรคจะแห้งอย่างรวดเร็ว หากโรคระบาดรุนแรง จะทำให้ใบและยอดไหม้ทั้งต้น</p> <p><u>อาการที่ผล</u> เปลือกของผลและขั้วผลมีสีน้ำตาลเข้ม ในระยะที่ผลยังแก่ไม่เต็มที่ผลจะแตก และเน่า มักพบเส้นใยสีขาวของเชื้อราสาเหตุโรคขึ้นฟูคลุม และผลร่วงในที่สุด</p>	<p>1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะช่วงฝนตกชุก สภาพอากาศมีความชื้นสูง หากพบโรค ตัดส่วนที่เป็นโรคและเก็บเศษพืชที่เป็นโรคและใบที่ร่วงหล่น นำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 50-60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ+เมทาแลกซิล-เอ็ม 68% WG อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5-7 วัน โดยพ่นให้ทั่วทั้งต้น และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต อย่างน้อย 15 วัน</p>

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>2. ทำความสะอาดเครื่องมือที่ใช้ตัดส่วนของพืชที่เป็นโรคทุกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับส่วนของพืชปกติ</p> <p>3. หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ควรตัดแต่งกิ่งให้ทรงพุ่มโปร่ง เพื่อให้อากาศถ่ายเทได้ดี และแสงแดดส่องถึง เป็นการลดความชื้น ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค</p>
	พืชตระกูลส้ม (เช่น มะนาว มะกรูด ส้มโอ และ ส้มเขียวหวาน)	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคแคงเกอร์ (แบคทีเรีย <i>Xanthomonas citri</i> subsp. <i>citri</i>)	<p><u>อาการบนใบ</u> เริ่มแรกเป็นแผลจุดฉ่ำน้ำ ต่อมาจะขยายใหญ่เป็นแผลจุดนูนสีเหลืองอ่อน ลักษณะฟูคล้ายฟองน้ำ จากนั้นเนื้อเยื่อแผลจะแข็ง มีสีน้ำตาลเข้ม ตรงกลางแผลยุบตัว ขอบแผลยกตัวขึ้น บริเวณรอบ ๆ แผลปรากฏวงสีเหลืองล้อมรอบ พบอาการของโรคได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลังใบ โดยเห็นชัดที่ด้านหลังใบ นอกจากนี้ยังพบอาการของโรคได้บนก้านใบ ทำให้ใบเหลืองร่วงก่อนกำหนด</p> <p><u>อาการบนกิ่ง</u> ลักษณะคล้ายอาการบนใบ แต่ไม่มีวงสีเหลืองล้อมรอบแผล ต่อมาแผลจะแตก แข็ง เป็นสีน้ำตาล ขยายรอบกิ่งหรือตามความยาวกิ่ง รูปร่างแผลไม่แน่นอน</p>	<p>1. ควรเลือกกิ่งพันธุ์จากแหล่งปลูกที่ไม่มีการระบาดของโรค หรือไม่นำกิ่งพันธุ์จากต้นที่เป็นโรคไปปลูก และใช้กิ่งพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ</p> <p>2. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค และเก็บเศษพืชที่ร่วงหล่นไปทำลายนอกแปลง แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช กลุ่มสารประกอบทองแดง เช่น คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ 85% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คิวปริ์สออกไซด์ 86.2% WG อัตรา 10-15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% WP อัตรา 15-20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน จำนวน 2-3 ครั้ง</p> <p>3. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง</p>

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p><u>อาการบนผล</u> ลักษณะคล้ายอาการบนใบ แต่จะเกิดเป็นแผลเดี่ยว ๆ มีลักษณะกลมฝัง ลึกลงไปในผิว แผลจะขยายเป็นสะเก็ดใหญ่ รูปร่างไม่แน่นอน มีวงสีเหลืองล้อมรอบ บางครั้งพบผลปริแตกตามรอยแผล หากเกิดโรคในระยะผลอ่อนจะทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ และถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ผลร่วง</p>	<p>4. กำจัดหนอนชอนใบ โดยเฉพาะช่วงที่พืชแตกใบอ่อน เนื่องจากรอยทำลายของหนอนชอนใบเป็นช่องทางให้เชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายพืช และช่วยส่งเสริมให้อาการโรคลูกกลมอย่างรวดเร็ว โดยพ่นด้วยปิโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลไทอะนิติน 16% SG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 2 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วทั้งด้านหลังใบและหน้าใบ และถ้าพบว่ายังมีการระบาดของหนอนชอนใบให้พ่นซ้ำ</p>
	<p>องุ่น</p>	<p>ทุกระยะการเจริญเติบโต</p>	<p>1. โรคใบจุดหรือโรคสแคป (เชื้อรา <i>Sphaceloma ampelinum</i>)</p>	<p><u>อาการบนใบ</u> พบอาการบนใบอ่อนเป็นจุดแผลขนาดเล็กสีน้ำตาลอ่อนกระจายอยู่ทั่วไป ใบจะหงิกงอ ต่อมาแผลขยายใหญ่ เนื้อใบที่เป็นแผลจะแห้งและเป็นรูพรุน <u>อาการบนเถา กิ่ง ก้าน และมือเกาะ</u> เริ่มแรกเป็นจุดแผลสีน้ำตาล เมื่อโรคระบาดรุนแรงจะขยายตัวเป็นแผลขนาดใหญ่ติดต่อกัน แผลมีลักษณะกลมสีน้ำตาล ค่อนข้างแห้งขอบแผลนูนแข็ง หากเกิดโรคบนกิ่งบริเวณส่วนยอด จะทำให้ยอดบิดเบี้ยว</p>	<p>1. ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง อย่านำไม้แน่นทึบเกินไป 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคตัดและเก็บส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลง ปลูกแล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดฟีโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพราโคลสโตรบิน 25% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 75% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน</p>

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				อาการที่ผล เกิดเป็นแผลจุดสีดำยุบตัวลง ขอบแผลนูนขึ้นเห็นได้ชัดเจน เมื่ออาการรุนแรงแผลจะขยายเป็นแผลขนาดใหญ่ติดต่อกัน ขอบแผลมีสีอ่อนกว่าตรงกลางแผล แผลค่อนข้างแห้ง **** อาการของโรคบนใบและกิ่งก้านในระยะแรกจะคล้ายกับอาการของโรคแอนแทรกโนส แต่จะเห็นอาการของโรคแตกต่างกันได้อย่างชัดเจนที่ผล	
			2. โรคราน้ำค้าง (เชื้อรา <i>Plasmopara viticola</i>)	<u>อาการที่ใบ</u> เนื้อเยื่อบริเวณด้านบนใบเกิดแผลสีเหลืองอ่อน ในสภาพอากาศที่มีความชื้นสูง จะพบเชื้อราสาเหตุโรคสีขาวยื่นฟู บริเวณใต้ใบด้านตรงข้ามแผล ต่อมาแผลเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล หากอาการโรครุนแรง ใบจะเหลืองแห้ง และหลุดร่วง <u>อาการที่ยอด ใถ่อ่อน และมือเกาะ</u> พบเชื้อราสีขาวยื่นฟูเป็นกลุ่มปกคลุมส่วนของพืช ยอดหดสั้น ใถ่และมือเกาะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล และแห้ง <u>อาการที่ช่อดอก และผลอ่อน</u> พบเชื้อราสีขาวยื่นฟูปกคลุมช่อดอก และผลอ่อน ทำให้ดอกร่วง ช่อดอกเน่าและผลอ่อนร่วง	1. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค นำออกไปทำลายนอกแปลง แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดเมโทมอร์ฟ 50% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ + เมทาแลกซิล-เอ็ม 64% + 4% WG อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรวาโลคาร์บ + โพรพิเนบ 5.5% + 61.3% WP อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน 2. ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีค่าไนโตรเจนสูง เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอต่อการเกิดโรค
	สับปะรด	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคยอดเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora spp.</i>)	<u>อาการที่ต้น</u> ใบยอดมีสีซีด ที่โคนใบหรือฐานใบจะเน่าขี้มีสีขาวอมเหลืองขอบแผลสีน้ำตาลส่งกลิ่นเหม็นเฉพาะตัว เมื่อถึงส่วน	1. เลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้นมาก่อน 2. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง และเมื่อมีน้ำท่วมขังควรรีบระบายออก

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>ยอดจะหลุดโดยง่าย หากอาการรุนแรงกลุ่มใบตรงกลางต้นจะหักล้มพับลงมา</p> <p><u>อาการที่ราก</u> อาการเริ่มแรกจะเห็นใบมีสีซีดคล้ายอาการที่ต้น ใบด้านล่างโน้มกว่าปกติและแห้งตายเข้ามาจากปลายใบ ต้นชะงักการเจริญเติบโต รากมีแผลสีน้ำตาลเปื่อยและเน่าถึงหลุดออกมาจากดินโดยง่าย</p> <p><u>อาการที่ผล</u> ผลมีขนาดเล็ก ผลเน่าเป็นจุดสีเขียวเข้ม ผ่าดูภายในเนื้อเยื่อจะเน่าเป็นสีน้ำตาล</p>	<p>3. ใช้ส่วนขยายพันธุ์จากแหล่งที่ไม่พบการระบาดของโรค</p> <p>4. ก่อนปลูกแช่จุก หรือ หน่อพันธุ์ ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล 25% WP อัตรา 20-40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WP หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% WG อัตรา 50-60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสฟิโนก แอซิด 40% SL อัตรา 50-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพาโมคาร์บไฮโดรคลอไรด์ +เมทาแลกซิล 10%+15% WP อัตรา 30-40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูโอพีโคไล+ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 4.4%+66.7% WG อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 5 นาที</p> <p>5. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นเริ่มแสดงอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชตามข้อ 4 ทุก 1 เดือน จำนวน 2 ครั้ง</p> <p>6. ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรขุดออกนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชตามข้อ 4 ลงดินบริเวณหลุมที่ขุด และต้นที่อยู่บริเวณโดยรอบ เพื่อป้องกันการระบาดของโรค</p> <p>7. หลังเก็บเกี่ยวผลผลิต นำส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลงปลูก</p> <p>8. ไม่นำเครื่องมือที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง</p>